

dosarul nr. 2ra-1825/18

Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul Central (jud. D. Croitor)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, Iu. Cotruță, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu împotriva lui Gheorghe Nicolaescu cu privire la obligarea demolării construcțiilor neautorizate și înlăturarea obstacolelor în utilizarea terenului

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu și menținută hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni sediul Central

constată:

La 23 martie 2017, Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Nicolaescu cu privire la obligarea demolării construcțiilor neautorizate și înlăturarea obstacolelor în utilizarea terenului.

În motivarea acțiunii au invocat că în anul 1982, Primăria comunei Lozova r-nul Strășeni le-a repartizat un lot de teren pentru construcția casei de locuit, pe care și-au construit casa în care locuiesc până în prezent.

Au relatat că Gheorghe Nicolaescu este vecinul lor și pe parcursul ultimilor 10 ani a construit mai multe anexe pe linia de hotar dintre terenuri, iar pe unele segmente chiar a depășit inclusiv dintre gospodăriile lor.

De mai multe ori l-au atenționat pe Gheorghe Nicolaescu să nu construiască anexele peste linia de hotar, însă acesta nu s-a conformat, menționând că aceste construcții vor fi temporare și le va demola ulterior.

Odată cu inițierea lucrărilor de identificare a hotarelor și autentificarea dreptului de proprietate asupra terenului pe care îl posedă de mai bine de 30 de ani, au apărut controverse în ceea ce ține de amplasarea construcțiilor lui Gheorghe Nicolaescu, deoarece peste ele pe unele segmente trebuie să treacă linia de hotar, iar ei nu pot

obține un plan geometric după modelul asemănător celui inițial, atribuit în 1982, în formă dreptunghiulară, deoarece specialiștii de la OCT refuză efectuarea lucrărilor.

A fost elaborat planul geometric, conform căruia pe hotar, pe segmentul unde sunt amplasate construcțiile lui Gheorghe Nicolaescu, linia de hotar nu urmează aceeași direcție, dar puțin deviază spre interiorul terenului ce le aparține lor.

Au relevat faptul că inițial s-au documentat în privința legalității acestor construcții și au invitat la fața locului o comisie din cadrul primăriei pentru a constata situația de fapt, iar ulterior, au sesizat Inspecția de Stat în Construcții pentru inițierea procedurii de sancționare a lui Gheorghe Nicolaescu și demolare a construcțiilor, care le-a comunicat că de constatarea acestor fapte este responsabilă administrația publică locală, iar Primăria comunei Lozova r-nul Strășeni a refuzat soluționarea acestui litigiu, fapt care i-a determinat să înainteze acțiunea în judecată pentru soluționarea problemei date.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167 CPC, art. 316, 376, 379 Cod civil, prevederile Legii cu privire la autorizarea lucrărilor în construcții, precum și Hotărârea Guvernului nr. 360 din 18 aprilie 1997 despre aprobarea Regulamentului privind certificatul de urbanism și autorizarea construirii sau desființării construcțiilor și amenajărilor.

Au solicitat admiterea acțiunii, obligarea lui Gheorghe Nicolaescu să demoleze construcțiile neautorizate, amplasate pe linia de hotar sau adiacent acesteia, ce desparte gospodăriile lor și a lui Gheorghe Nicolaescu, inclusiv a celor menționate în actul de constatare a Primăriei comunei Lozova r-nul Strășeni din 05 noiembrie 2014, în termen de 10 zile de la data devenirii irevocabile a hotărârii judecătorești și obligarea lui Gheorghe Nicolaescu să înlăture obstacolele ce țin de utilizarea terenului aferent casei lor de locuit.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni sediul Central, a fost respinsă acțiunea.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 iulie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu au declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate, cu remiterea cauzei la rejudecare

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o ilegală și neîntemeiată, menționând că la emiterea acesteia instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material.

La examinarea cererii de apel instanța s-a expus doar asupra hotarelor terenului, în situația în care dâșii au solicitat demolarea construcțiilor neautorizate care influențează negativ asupra gospodăriei lor.

Instanța și-a argumentat soluția în baza prevederilor art. 316, 309, 376 Cod civil și art. 12 și 14 Codul funciar, aceste norme neavând nicio relevanță la caz.

Au relevat că în cadrul examinării cauzei Gheorghe Nicolaescu nu a prezentat niciun act care ar confirma autorizarea construcțiilor litigioase.

La fel, au indicat că apa de ploaie de pe acoperișul construcțiilor neautorizate se scurge pe terenul aferent casei lor de locuit, menționând că la moment au inițiat procedura de privatizare în baza prevederilor art. 11 Cod funciar.

Au indicat că prima instanță la examinarea cauzei nu a apreciat probele din dosar în conformitate cu cerințele art. 130 CPC, nu a reflectat în hotărâre preferința unor probe față de altele, făcând doar o analiză generală a circumstanțelor pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 mai 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 115), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul la 12 iulie 2018, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Elena Nicolaescu și Nicolai Nicolaescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu